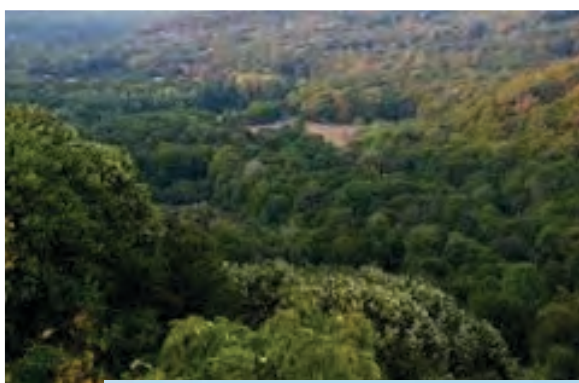

ДОКЛАД

ЗА ГОРИТЕ

С ВИСОКА КОНСЕРВАЦИОННА СТОЙНОСТ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ДЛС “ПАЛАМАРА”

РАЗРАБОТИЛ: ЕКОКОНСУЛТ 97 ЕООД, 2013 година

Настоящото проучване е извършено в периода 2011 – 2012 година, актуализирано към началото на 2014 година, във връзка с определяне на горите с висока консервационна стойност (ГВКС) за територията на Държавно ловно стопанство (ДЛС) Паламара и в изпълнение на принцип 9 от стандарта за сертификация управлението на гори по схемата на FSC. Инвентаризацията и проучванията са направени съгласно указанията на *Националното ръководство за определяне на гори с висока консервационна стойност*, изготвено от WWF Дунавско-Карпатска програма България, 2005 година.

В Националното ръководство е дадена дефиниция за ГВКС, включваща в себе си шест различни характеристики на гората или комбинации от тях, които определят нейната консервационна стойност. В общ план Ръководството дава и насоки за управление и стопанисване, които ще запазят или повишат тези консервационни стойности. При разработката на настоящия документ, екипът се е водил изцяло от определенията, праговете и оценките посочени в Националното ръководство. Съответните дефиниции са адаптирани конкретно за земите и горите от горския фонд, управлявани от ДЛС „Паламара“. Посочените указания за стопанисване и мониторинг са разписани конкретно и съобразно спецификата на горите и начина им на управление на проучваната територия. Разработени са всички консервационни стойности, установени на територията на горското стопанство. Инвентаризацията на ГВКС, свързани с наличието на редки, застрашени и изчезващи видове е продължителен процес излизащ извън рамките на един сезон. Препоръчва се базата данни за разпространението на тези ВКС да бъде постоянно актуализирана от персонала въз основа на периодични техни наблюдения.

ДЛС „Паламара“, с. Венец, област Шумен, води началото си от 1932 година. Известна е като „Царско ловище“ или „Царски ловен развъдник“ на цар Борис III. Носи името на едноименна местност в землището на село Борци. Стопанството е разположено в Североизточна България – Лудогорието и заема част от централните и североизточни части на Лудогорското плато. Административно ДЛС „Паламара“ е в област Шумен, Община Венец. Седалището е в Община Венец, на 20 км. от гр. Шумен.

Площта на горския фонд стопанисван и ползван от ТП ДЛС „Паламара“ възлиза на 24883,8 ха, разположени предимно на територията на Община Венец, и включваща по-малки части от Общини Нови пазар, Каолиново, Каспичан и Никола Козлево.

Теренът на ДЛС „Паламара“ е хълмисто-равнинен със заоблени форми, като преобладават равни и полегати терени. Средната надморска височина е 350 метра. В климатично отношение „Паламара“ попада в средният климатичен район на Дунавската равнина от умереноконтиненталната климатична област. Климатът се характеризира с умерено студена зима, пролетта настъпва сравнително късно, лятото е по-хладно, есента е сравнително топла. Средната годишна норма на валежите е между 550-650 мм. Най-много валежи падат през лятото. Преобладаващите ветрове са североизточните. Почвите в района на ТП ДЛС „Паламара“ са предимно сиви горски, по-рядко се срещат излужени и оподзолени черноземи. Съвкупността от климатичните и геоложки условия е благоприятна за развитието на растителността. Естествените гори в района на ТП ДЛС „Паламара“ са предимно от издънков произход, но има и създадени семенни високостъблени насаждения от червен дъб и цер. Средно годишното ползване е 16'000 м3 дървесина.

Разнообразието на релефа, почвените характеристики и климата обуславят значително биологично разнообразие. Горските екосистеми в района са много ценни в икономически, екологичен и социален аспект, тъй като поддържат богат растителен и животински свят и имат важни водорегулиращи, противоерозионни, рекреационни и естетически функции.

Основната част от горите на територията на ДЛС „Паламара“ са включени в различните категории ВКС. В някои случаи един и същи подотдел попада в повече от една консервационна стойност. Това прави гората в този подотдел особено значима за поддържане и повишаване на всички идентифицирани консервационни стойности. В такива случаи се прилагат препоръките и ограниченията за стопанисване и мониторинг, които имат най-строг режим по отношение на прилагането на горскостопанските дейности.

По време на процеса на идентификация на ГВКС за територията на ДЛС “Паламара”, екипът работи в тясно сътрудничество с ръководството на горскостопанската единица. Ръководният състав е преминал теоретично обучение за основните принципи по прилагането на методиката на *Националното ръководство по определяне, управление и мониторинг на гори с висока консервационна стойност*.

През периода на проучванията са проведени консултации с представители на местните власти и сдружения за определяне на значимите за местните общности горски територии и съгласуване на режимите за стопанисване. По време на срещите те са информирани за проучването и за основните принципи на горите с висока консервационна стойност и е потърсено тяхното мнение относно възможностите за прилагане.

Препоръчително е при промени в новия горскостопански план на ДЛС “Паламара” да се интегрират резултатите от изследването и препоръчаните горскостопански мероприятия в него. Това ще допринесе за по-добро и екологосъобразно стопанисване на горските екосистеми в района.

ВКС 1. ГОРСКИ ТЕРИТОРИИ, В КОИТО СА СЪСРЕДОТОЧЕНИ ГЛОБАЛНО, РЕГИОНАЛНО ИЛИ НАЦИОНАЛНО ЗНАЧИМИ СТОЙНОСТИ ЗА БИОРАЗНООБРАЗИЕТО (НАПР. ЕНДЕМИЗЪМ, ЗАСТРАШЕНИ ВИДОВЕ, РЕФУГИИ)

При определянето на тази ВКС се прави оценка на управлението на ДЛС – Паламара, свързано с опазването на биологичното разнообразие и защитените територии и зони. Извършва се инвентаризация на важните за района видове с природозащитна стойност, както и въздействието на лесовъдските дейности върху тях и техните местообитания.

На национално ниво в ръководството за страната са определени следните компоненти:

- Защитени територии и защитени зони
- Застрашени, изчезващи и ендемични видове
- Критични концентрации на видове

ВКС 1.1 ЗАЩИТЕНИ ТЕРИТОРИИ

В България за ГВКС се смятат всички защитени територии, както следва:

1. Земи и гори от горския фонд (ЗГГФ) в резервати, поддържани резервати, национални паркове, защитени местности, природни забележителности, обявени по ЗЗТ;
2. ЗГГФ в природни паркове попадащи в зони предназначени за опазване на биологичното разнообразие определени с плановете за управление или паркоустройствените проекти по реда на Закона за горите (ЗГ);
3. ЗГГФ в природни паркове които нямат устройствени документи;
4. ЗГГФ попадащи в защитени зони обявени по реда на Закона за биологичното разнообразие (ЗБР).

До момента на приключване на изследването към началото на 2014 година, на територията на ДЛС “Паламара” не са установени защитени зони по ЗБР и защитени територии по ЗЗТ, които да отговарят на определението за тази консервационна стойност.

При обявяване на такива защитени зони и защитени територии в бъдеще, определени като ВКС1.1, да се спазват следните принципни изисквания:

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ НА ВКС1.1

1. За защитените зони в границите на ДЛС, наред с изискванията определени в съгласувания с МОСВ и утвърден горскостопански план, стопанисването да се извършва при спазване на следните допълнителни ограничения, предвидени и в Наредбата за сечите в горите на Република България:

- Толериране на местните растителни видове;
- Трансформация на по-рано създадени култури;
- Отгледни сечи – избор на дървета на бъдещето от местни видове;
- Възобновителни сечи – съобразени с естествената динамика на видовете.

2. Забрана за нови залесявания с чужди видове и/или произходи, както и залесяване на естествените открити пространства в местообитанието с изключение на мероприятия за защита от порои и ерозия:

- Използване на местни видове и произходи;
- Използване на групови схеми;
- Използване на пионерни видове.

3. При възникване на едроплощни природни нарушения е препоръчително част от засегнатата площ да не се залесява, а да се остави на естествената сукцесия:

- Анализ на потенциалните рискове от ерозия и на възможностите за естествено възобновяване;
- Период на изчакване – 7 години;
- Формиране на „предгора“.

4. Ограничаване прилагането на лесовъдски системи за нискостъблено и за едновъзрастно стопанисване на горите в насажденията от местни видове:

- Забрана за голи сечи,
- Прилагане на дългосрочни възобновителни сечи – постепенно-котловинна, неравномерно-постепенна, групово-постепенна, в зависимост от видовия състав на насаждението.

5. Съхраняване на характерните за местообитанието дървесни видове и произходи при провеждане на лесовъдските дейности:

- Трансформация на горскостопанските дейности от едроплощни към дребноплощни;
- Поддържане на мъртва дървесина 10% от запаса;
- Запазване на дървета с хралупи, с гнезда, на единични и групи от стари дървета;

6. Прилагане на природосъобразни технологии при провеждане на горскостопанските дейности:

- Щадящи технологии на дърводобив и ползване на специализирани машини за извоз;
- Опазване на горската инфраструктура по време на извоза;
- Използване на биоразградими масла.

7. Запазване целостта на ландшафта при планиране на горски пътища и на съпровождащата горскостопанската дейност инфраструктура:

- Определяне на оптималната гъстота на инфраструктурата;
- Опазване на определените буферни зони в граничните части на насажденията;

8. Поддържане на буферни зони около постоянните водни течения с ширина не по-малка от 15 метра, в които не се провеждат сечи или се провеждат с интензивност не по-голяма от 5% от запаса в зоната.

9. Да се предприемат мерки за контрол и ограничаване на инвазивните видове.

10. Да се проверява периодично за създаването на нови защитени територии или зони, или за предложения за създаването им, които потенциално могат да бъдат повлияни от горскостопанските дейности.

11. Да се вземе предвид оценката на благоприятното природозащитно състояние за горските екосистеми на територията на ДЛС, включени в границите на защитените зони. Прилаганите горскостопански дейности да бъдат изцяло съобразени с поддържането и подобряването на благоприятното природозащитно състояние на горските видове и местообитания.

12. При защитените зони, в които преобладават горските екосистеми е препоръчително да се оставят не по-малко от 10% от горите в тях като “гори във фаза на старост”. Прилагането на тази препоръка би повишило стойността на защитената територия и ВКС 1.1.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

1. С цел предотвратяване на отрицателните въздействия от дейностите върху ВКС в защитените територии и зони, наред с указания в съгласувания с МОСВ и утвърден горскостопански план на ДЛС, горските стопани (съвместно с експертите от РИОСВ), трябва да определят режима на мониторинг (включително с определени стандартни процедури и индикатори за наблюдение). За пример могат да се вземат проследяването на: въздействия от дейностите върху горските екосистеми, нарушаване на миграционни пътища на дивите животни, повишаване на риска от пожари, влошаване на благоприятното природозащитно състояние и др.

2. Да се използват мониторинговите схеми и формуляри от Националната система за мониторинг на биологичното разнообразие или приложените примерни стандартни формуляри за отразяване на основните индикатори касаещи ВКС 1.1.

ВКС 1.2 ЗАСТРАШЕНИ, ИЗЧЕЗВАЩИ И ЕНДЕМИЧНИ ВИДОВЕ

ВКС притежават териториите от горскостопанските единици, в които се среща всеки вид от *Приложение 1* към ръководството. Това са видове с толкова голяма консервационна значимост, че е достатъчно наличието на един такъв вид, постоянно обитаващ горскостопанската единица, за да представлява тя ГВКС. Всяка ЗГГФ, включваща местообитания на видовете, включени в *Приложение 1* към ръководството е ГВКС.

Растителни видове включени в *Приложение 1* към Националното ръководство на територията на ДЛС “Паламара” не са установени.

Други растителни видове с локална природозащитна стойност

1. Горска съсънка (*Anemone sylvestris* L.)

Многогодишно тревисто растение с добре развито цилиндрично коренище, гъсто покрито с останки от листа. Цветното стъбло е около 30 cm високо. Приосновните листа са няколко или многобройни, на дълги дръжки, гъсто бяло влакнести. Стъбловите листа са 3, събрани в прешлен, от което излизат няколко листа. Цветовете са еднични. Околоцветникът е съставен от 5-10 бели, отвън влакнести венчелистчета. Плодът е сух сборен, съставен от многобройни орехчета. Цъфтежът е през април-май, плодоносенето през юли-септември. Среща се по сухи тревисти каменливи места в храсталаци и в крайнините на горите, обикновено на варовик.

Видът е включен в Червена книга на Н.Р. България (Велчев и др. 1984) с категория „застрашен“.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ

Инвентаризиране и картиране на потенциалните находищата на вида в границите на горското стопанство. Дейностите могат да се извършват от служителите на ДЛС “Паламара”. При установяването на наличие на вида, дърветата в съседство се запазват и не подлежат на сеч.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Проверка състоянието на находището на вида (ежегодно) – брой индивиди и здравословно състояние на популацията за всяка горскостопанска единица.

2. Лудо биле (*Atropa bella-donna* L.)

Многогодишно тревисто растение, хемикриптофит. Стъблото е високо 0,5-1,5 до 2 m. Листата са прости, целокрайни. Цветовете са единични, по-рядко по два на влакнести дръжки. Чашката е 5-делна. Венчето при отвора на венечната тръбица е звънчевидно или тръбесто-звънчевидно, кафяво-виолетово или зеленикаво. Плодът е лъскава, черна, кръгла ягода. Месестата част обикновено е червеникавопурпурна. Цъфти от май до юли, плодоноси август-септември. Среща се из сенчести гори, сечища и храсталаци главно в букови, дъбови и габърови съобщества.

Видът е в Червена книга на Н.Р. България с категория „рядък“ (Велчев и др. 1984).

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ

Инвентаризиране и картиране на находищата на вида на територията на ДЛС “Паламара”. При провеждане на лесовъдските мероприятия да се внимава да не се нанасят механични повреди на индивидите на Беладона. При установяването наличие на вида, дърветата в съседство се запазват и не подлежат на сеч. Склопеността да не пада под 0,5.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Проверка състоянието на находищата на вида (ежегодно) – брой индивиди, определяне на възрастовата структура на ценопопулацията (брой цъфтящи или плодоносещи индивиди), здравословно състояние (наличие на повреди или вредители).

**Животински видове включени в Приложение 1 към Националното ръководство,
установени на територията на ДЛС „Паламара”**

1. Видра (*Lutra lutra*)

Обитава предимно реки, богати на риба, с незамръзващи бистри и незастояли води, с обрасли с растителност брегове. Също езера, блата, изкуствени водоеми. Леговището обикновено се намира в стръмен бряг и има вход под водата. Заstraшен вид, включен в „Червена книга на България, том 2.

На територията на ДЛС “Паламара” е рядък вид около някои язовири и микроязовири.

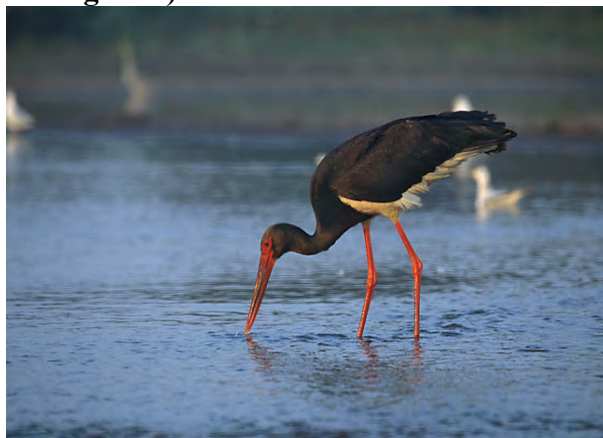
ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

Опазване на крайречната дървесна растителност по реките и около язовирите в района, вкл. недопускане на мероприятия по така нареченото “почистване” и коригиране на речните корита. Опазване на рибните ресурси. При наличие на известни обитаеми леговища да се осигури спокойствие в съответния речен участък, като в район от 300 м. край леговището да се ограничат мероприятията.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се установят броя на наличните размножаващи се семейни групи от вида и да се мониторира числеността им. Могат да се ползват и следите, видровите пътечки и екскременти, като указание за присъствие на вида.

2. Черен щъркел (*Ciconia nigra* L.)

Обитава обширни широколистни, смесени и иглолистни гори или скални комплекси, предимно в ниските части на планините и в равнините. Гнезди на дървета с височина 6-30 м,

но по-често в скални ниши, козирки, и цепнатини. Храни се с дребна риба, земноводни, змии и др, главно покрай чисти и богати на риба реки, както и около рибарници, язовири и др.

Застрашен вид, включен в „Червена книга на България, том 2.

На територията на ДЛС „Паламара” видът е установен през гнездовия период в следните отдели: **4, 14, 19, 33, 52, 75, 84.**

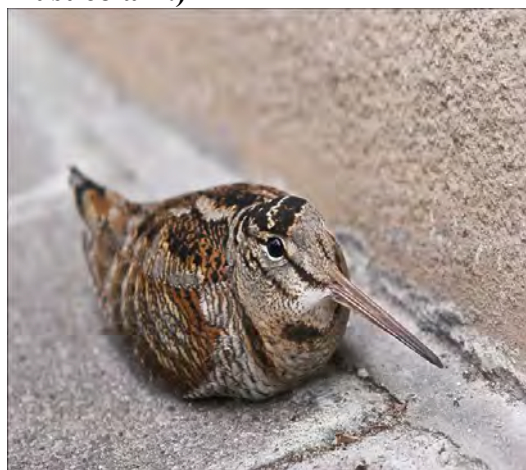
ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

Опазване чистотата на реките и рибните ресурси. Осигуряване на зони на спокойствие около гнездата и местата за хранене. В отделите, където са установени птици през гнездовия период, да не се провеждат сечи с интензивност над 20% от насаждението, като се отставят старите /над 100 г./ клонести дървета. За отделите, в които са идентифицирани гнезда да не се провеждат сечи в радиус от 500 м около гнездото през гнездовия период от 1.02 - 31.08. Извън този период зоната около гнездото в която не се водят сечи е с радиус 250 м. Да не се допуска сеч на естествена крайречна дървесна растителност.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Необходимо е да се записват всички наблюдения на вида през гнездовия период и да се следи за евентуални концентрации на вида по време на миграционния период.

3. Горски бекас (*Scolopax rusticola* L.)

Като прелетна птица преминава през март-април, а наесен – през септември, но главно през октомври, като редовно зимува в по-топлите и малоснежни райони на страната. През време на прелета обитава по-влажни места в крайнини на гори, поляни, места с единични групи дървета и храсти, разсадници, обрасли мочурища и околности на водоеми. У нас е много рядък гнездящ вид, разпространен главно в Рила, Пирин, Родопите и Стара планина, по-рядко и в Странджа. През последните 50 години е драстично намалял у нас както като гнездящ, така и като мигриращ вид.

Рядък вид, включен в „Червена книга на България, том 2.

На територията на ДЛС „Паламара” е регистриран през гнездовия период в следните отдели: **2, 13, 14, 15, 78а, 103, 106.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

Опазването на старите широколистни гори е от първостепенно значение за бекаса. В отделите/подотделите, където е установен да не се извършват сечи.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се проведе специализирано търсене за евентуални гнездовища на вида на територията на ДЛС “Паламара”. Най-подходящ за регистрирането на токуващи птици е периода март-април и при установяване на такива, локализирания район да се опази от човешки дейности доколкото това е възможно.

4. Малък креслив орел (*Aquila pomarina*)

Малочислен гнездещ вид у нас, най-разпространен из равнинните и нископланински широколистни гори в Източна България. Включен в Червената книга на България и в Приложение 1 на Директивата за птиците. Гнезди винаги на дървета, обикновено в непристъпни долове. Гнездото му е с диаметър над 1м. Храни се в прилежащите открити местообитания - ниви, пасища и степи. Ловува най-вече на различни дребни гризачи и насекомоядни. Прелетен, долита във втората половина на март и отлита през октомври. Над страната преминава интензивна транзитна миграция, особено по Черноморското крайбрежие.

На територията на ДЛС “Паламара” е регистриран през гнездовия период в следните отдели: **12, 16, 18, 22, 34, 46, 52.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В отделите, където са установени птици през гнездовия период, да не се извеждат сечи с висока интензивност (над 20%). За отделите, в които са идентифицирани гнезда да не се провеждат сечи в радиус от 700 м около гнездото през гнездовия период на вида - от 1.03. до 31.07. Извън този период зоната около гнездото в която да се осигури спокойствие е в радиус от 350 м. около гнездото. При окончателни фази на възобновителни сечи да се оставят единични или групи дървета от предходното насаждения.

Да се опази в естествен вид крайречната растителност по реките в ДЛС. Да не се разорават малкото налични ливади и пасища в района.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Картиране на гнездещите в ДЛС двойки /в периода 10.05 - 31.07/ и ежегоден мониторинг на съответните отдели за присъствието на вида.

5. Орел змияр (*Circaetus gallicus*)

Рядък вид, включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС и в Червената книга на България. Гнезди на стари дървета в малко посещавани горски участъци. Прелетен. Храни се с влечуги, дребни бозайници и птици.

На територията на ДЛС "Паламара" птици са установени в следните отдели: **18, 75, 106.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

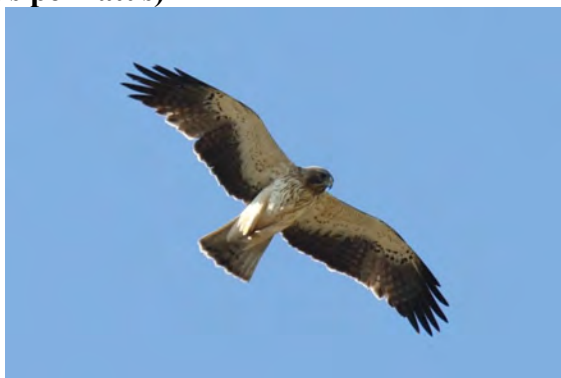
В отделите, в които е установен вида през гнездовия период да не се извършват сечи. Зоните забранени за човешки дейности около гнездата са регламентирани както следва: за периода от 01.01 до 30.06 зоната е от 700 м, а от 01.07 до 31.12 зоната е 350 м. Опазване на старите дървета в широколистните и смесени гори, които предоставят гнездова база на вида.

Да не се допуска палене на стърнища и храсти, защото така се унищожава хранителната база на вида. Да не се разорават, залесяват или застрояват наличните ливади, пасища и степи в района.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Проучване на източните части на ДЛС "Паламара" за наличие и на други находища освен картираните. Проучването следва да се проведе в периода 1.05.-31.07. Ежегоден мониторинг на съответните отдели за присъствието на вида.

6. Малък орел (*Hieraetus pennatus*)

Малоброен и застрашен от изчезване вид у нас и в Европа. Включен в Червената книга на България и в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС. У нас има по-малко от 200 двойки, повечето от тях гнездещи в Източна България. Гнезди в равнинни, предпланински и нископланински широколистни гори, най-често дъбови, по-рядко - букови. Гнездата си устройва на високи дървета в труднодостъпни места. Прелетен вид, пристига

през април и отлита през септември-началото на октомври. Ловува из пасища и степи като предпочита лалугери, мишевидни гризачи, влечуги и по-рядко - дребни птици.

На територията на ДЛС "Паламара" птици са установени в следните отдели/подотдели: **34, 50, 64, 86, 102.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

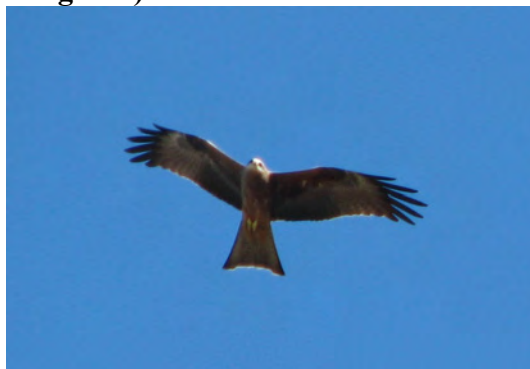
В отделите, в които са е установен вида през гнездовия период да не се извършват сечи. Зоните забранени за човешки дейности около гнездата са регламентирани както следва: за периода от 01.01 до 30.06 зоната е от 700 м, а от 01.07 до 31.12 зоната е 350 м. Опазване на старите дървета в широколистните и смесени гори, които предоставят гнездова база на вида.

Да не се допуска палене на стърнища и храсти, защото така се редуцира хранителната база на вида. Да не се разорават, залесяват или застрояват наличните ливади, пасища и степи в района.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Ежегоден мониторинг на посочените отдели за присъствието на вида.

7. Черна каня (*Milvus migrans*)

Рядък и малочислен гнездещ вид у нас, включен в Червената книга, по разпространен из Югоизточна България. В Северна България е застрашен от изчезване, има само няколко двойки. Гнезди на дървета, в крайречни и равнинни широколистни гори. Прелетен, много рядко и зимуващ по Черноморското крайбрежие. Храни се с разнообразна животинска храна, включително риба, земноводни и мърша.

На територията на ДЛС "Паламара" е установена през гнездовия период в отдели: **78а, 103.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В отделите, в които са е установен вида през гнездовия период да не се извършват сечи. Зоните забранени за човешки дейности около гнездата са регламентирани както следва: за периода от 01.01 до 30.06 зоната е от 700 м, а от 01.07 до 31.12 зоната е 350 м. Опазване на старите дървета в широколистните и смесени гори, които предоставят гнездова база на вида.

Да не се допуска палене на стърнища и храсти, защото така се редуцира хранителната база на вида. Да не се разорават, залесяват или застрояват наличните ливади, пасища и степи в района.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Ежегоден мониторинг на посочените отдели за присъствието на вида.

8. Късопръст ястреб (*Accipiter brevipes*)

Застрашен вид у нас и в Европа, най-редкия наш ястреб. Гнезди в равнинни и крайречни гори, по-чест в Източна България. У нас има по-малко от 200 двойки. Гнезди по дървета - най-често покрай реките. Храни се с влечуги, дребни бозайници и птици. Прелетен, мигрира на ята.

На територията на ДЛС “Паламара” е установен през гнездовия период в следните отдели: **75, 80**.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В отделите, в които са е установен през гнездовия период да не се извършват сечи. Зоните забранени за човешки дейности около гнездата са регламентирани както следва: за периода от 01.01 до 30.06 зоната е от 700 м, а от 01.07 до 31.12 зоната е 350 м. Опазване на старите дървета в широколистните и смесени гори, които предоставят гнездова база на вида.

Да не се допуска палене на стърнища и храсти, защото така се редуцира хранителната база на вида. Да не се разорават, залесяват или застрояват наличните ливади, пасища и степи в района.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Ежегоден мониторинг на посочените отдели за присъствието на вида.

**Други животински видове с природозащитно значение,
установени на територията на ДЛС „Паламара”**

1. Шипобедрена костенурка (*Testudo graeca*)

Гръбният панцер (карпаксът) е жълтеникав с черни петна, коремният (пластронът) – жълтеникав до светломаслинозелен. Главата, шията и крайниците са мътнозеленикави и жълтокафяви. На задната страна на бедрата ма по една конична рогова брадавица. На дължина достига до 30 cm. Обитава най-често сухи припечни карстови терени. Зимата прекарва в сън, като се заравя в дупки. Размножава се през март-април. През юни-юли женската изравя с крайниците си трапчинки и снася 2-8 яйца. В един сезон женската снася яйца три пъти, така че една женска снася средно по 16 яйца. Инкубацията им продължава около 2-3 месеца. Храни се с треви, листа, плодове, понякога със земни червеи, охлюви и др.

Среща се много рядко в различни части на ДЛС “Паламара”.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

Опазване на високостъблените дъбови и букови гори главно с южни изложения и на храсталаците е от ключово значение за вида. Също така не бива да се употребяват химически средства за защита в селското и горското стопанство. Случаите на браконьерски улов на костенурки да се наказват строго, както е предвидено по ЗБР. Да не се допуска палене на стърнищата. Да не се разширява съществено съществуващата асфалтирана пътна инфраструктура, защото много често животни от този вид загиват по пътищата.

2. Смок мишкар (*Elaphe longissima longissima* Laurenti)

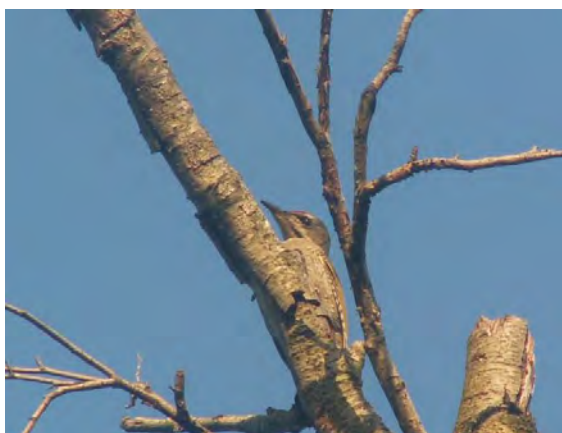
Обитава предимно влажни места из широколистни гори или мезофилни ливади с храстова растителност, понякога на скалисти терени. Копулацията е в края на май до средата на юни. Снася 2-10 яйца в края на юни до първото десетдневие на юли, най-често в хралупи и други места с гниеща дървесина. Половата зрелост настъпва на третата пролет. В ДЛС “Паламара” се среща сравнително често в по-ниските гори, заети от дъб, липа, габър и келяв габър.

Застрашен вид, включен в „Червена книга на България”, том 2, стр. 39.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

Да не се допускат пожари и палене на стърнищата. Да не се използват химически средства за защита в горското стопанство в районите в които е известно, че обитава вида. Да се преустановят голите сечи в дъбовите и габърски гори на територията на ДЛС, които променят характера на местообитанието. Да не се убиват змиите – те са полезни помощници на човека в борбата с мишките, полевките и плъховете.

3. Сив кълвач (*Picus canus*)

Рядък и бързо намаляващ вид у нас, включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС, включен и в новата Червена книга на България (под печат). Обитава стари букови, дъбови, крайречни и смесени гори.

На територията на ДЛС “Паламара” гнезди в отдели: **1, 12, 14, 16, 20, 78а, 100, 101, 103, 104.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

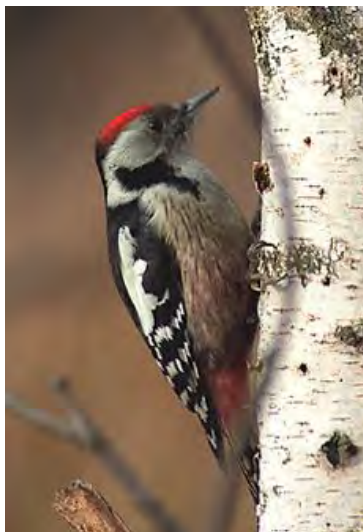
В посочените отдели и подотдели, където видът гнезди да не се допускат сечи с интензивност над 10%. При провеждане на лесовъдски мероприятия да се осигури запазването дървета старите дървета ”баби”, на дървета с хралупи, острови на старостта, мъртва дървесина и умиращи дървета.

В посочените отдели да се отделят повече гори в фаза на старост.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се картират гнездовите находища на вида и да се следи за тяхното ежегодно състояние.

4. Среден пъстър кълвач (*Dendrocopos medius*)

Рядък и бързо намаляващ вид у нас, включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС. Обитава стари дъбови, букови, габъррови, липови и крайречни гори.

На територията на ДЛС «Паламара» гнезди в отдели/подотдели: **1, 15, 16, 32, 40, 75, 77е, 78а.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

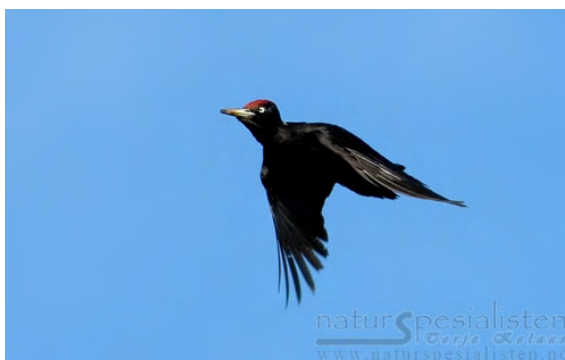
В посочените отдели и подотдели, където видът гнезди да не се допускат сечи с висока интензивност (над 20%). При провеждане на лесовъдски мероприятия да се осигури запазването дървета старите дървета "баби", на дървета с хралупи, острови на старостта, мъртва дървесина и умиращи дървета.

В посочените отдели да се отделят повече гори в фаза на старост.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се картират гнездовите находища на вида и да се следи за тяхното ежегодно състояние.

5. Черен кълвач (*Dryocopus martius*)

Рядък вид, включен в «Червена книга на България» и в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС.

Обитава стари букови, иглолистни и смесени планински гори до горната им граница; по-рядко нископланински и равнинни гори. Гнезди в стари дървета с хралупи. Най-рано брачни прояви са установени в началото на март, а напуснали гнездото малки в началото на

май. Люпилото е от 4-5 яйца, мътенето продължава 12-14 дни, а престоят на малките в гнездото 24-28 дни. При загуба на първото люпило прави второ люпило. В стари гори гнездовият участък обхваща 100-300 ха, а в горите с малко количество стари и умиращи дървета – 1000-1600 ха.

На територията на ДЛС «Паламара» е установен в следните отдели/подотдели: **1, 4, 5, 10, 16, 20, 33, 75, 78е, 83, 99, 101.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В посочените отдели и подотдели, където видът гнезди да не се допускат никакви сечи с интензивност над 10%. При провеждане на лесовъдски мероприятия да се осигури запазването дървета старите дървета ”баби”, на дървета с хралупи, острови на старостта, мъртва дървесина и умиращи дървета.

В посочените отдели да се отделят повече гори в фаза на старост.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се картират гнездовите находища на вида и да се следи за тяхното ежегодно състояние.

6. Голям ястреб (*Accipiter gentilis*)

Рядък вид, включен в Червената книга на България. Гнезди в разнообразни гори, както в планините така и в равнини, вкл. в стари горски култури. Предпочита дъбови и крайречни гори. Храни се основно с птици – сойки, гълъби, врани, кокошеви, дроздове, а понякога и патици. Постоянен вид.

На територията на ДЛС “Паламара” е установен в следните отдели: **1, 16, 75.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В посочение отдели, където видът се среща да се не се извеждат сечи с висока интензивност (над 20%). При окончателни фази на възобновителни сечи в съседните отдели да се оставят единични или групи дървета от предходното насаждение. При установяване на гнездо да не се сече в радиус от 500 м. около него през гнездовия период и 250 м. извън него.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се картират гнездовите находища вида и да се следи за тяхното ежегодно състояние.

7. Малък ястреб (*Accipiter nisus*)

Включен в «Червената книга на България». Гнезди в разнообразни гори, предимно в планините. Предпочита иглолистни и букови гори. Храни се основно с дребни врабчоподобни птици. Среща се целогодишно у нас, като през зимата идват птици от северни райони на Европа.

В ДЛС “Паламара” е рядък. Отделни птици са наблюдавани през гнездовия период в следните отдели: **10, 14, 100.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В посочените отдели да не се извеждат сечи с интензивност над 25%. При окончателни фази на възобновителни сечи в съседните отдели да се оставят единични или групи дървета от предходното насаждение. При установяване на гнездо да се остави буфер от 250 м около него, като зона на спокойствие.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се картират гнездовите находища вида и да се следи за тяхното ежегодно състояние.

8. Осояд (*Pernis apivorus*)

Обитава разнообразни стари гори, най-често дъбови и иглолистни, а също букови в съседство с поляни и ливади от морското равнище до около 1800 m н.в. Гнездото е добре скрито в основата на страничен клон на височина 10-20 m. Застрашен вид, включен в „Червена книга на България, том 2 и в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС. Храни се главно с ципокрили насекоми – оси, пчели и др. У нас е прелетен – идва в края на април и отлита до края на септември.

На територията на ДЛС «Паламара» гнезди в отдели: **19, 33, 87.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В отделите, където са е установени двойки през гнездовия период, да се не се извеждат интензивни сечи (над 20%), освен в горските култури. Около идентифицирани гнезда да не се провеждат сечи в радиус от 500 m около гнездото през гнездовия период от 1.04 до 31.07. Извън този период зоната около гнездото в която не се водят сечи е с радиус не по-малък от 250 m.

Опазване на старите клонести дървета, които предоставят гнездова база на вида. Да не се допуска унищожаване на пасища и ливади. Да се прекратят палене на стърнища и да се провеждат мероприятия за превенция на горските пожари.

Да се оставят повече гори в фаза на старост и в дъбовата зона на ДЛС «Паламара». Да не се използват инсектициди в горското стопанство в отделите в които попадат гнездовите и ловните територии на вида.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се картират гнездата на вида и да се следи за тяхното ежегодно състояние, гнездови успех и евентуални заплахи. Наблюденията в периода от края на май до края на юли се отнасят за местните гнездещи птици.

9. Бухал (*Bubo bubo* L.)

Обитава скалисти терени, проломи, рядко в стари широколистни гори и обрасли с гъста растителност места. Среща се предимно в равнините и ниските планини. Брачният период започва през януари-февруари. Гнезди в скални пукнатини и надвеси, на земята и рядко в хралупи на дървета или стари гнезда на дневни грабливи птици на дървета. Не строи гнезда, снася в някоя ниша или ямка на скален корниз или малка пещеричка. В края на март снася 2-4 яйца. Малките започват да летят през юли. Застрашен вид, включен в «Червена книга на България» /ново издание/ и в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС.

Храни се с разнообразни животни - зайци, дребни лисици и порове, таралежи, гризачи, птици, вкл други нощни и дневни грабливи птици и чапли и др.

На територията на ДЛ «Паламара» е установен в отдел: **50**.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В зоните с установено гнездене на вида да се осигури зона на спокойствие без сечи според указанията в Ръководството (от 01.01 до 30.06 - зона 500 м около гнездото) и (от 01.07 до 31.12 - зона 250-350 м). Под скали с установено гнездене на вида да не се извеждат сечи в радиус от 500 м от скалите. Да не се провеждат санитарни сечи в подотелите, в които е установен вида, освен в случаите на големи природни нарушения. Санитарните сечи лишават вида от дървета за гнездене и затова в гората трябва да се оставят определен брой съхнещи, хралупести дървета дори и извън картираните отделни!

Да не се допуска застрояване, изграждане на спортни съоръжения и фрагментиране на горските местообитания в тези отделни и в близост до тях.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се картират гнездовите находища на вида и да се следи за тяхното ежегодно състояние. Видът е постоянен. Пее активно от януари до май и през есента- септември- октомври и в тези периоди и най-лесно да бъде регистриран.

10. Горска улулица (*Strix aluco*)

Защитен вид. Включен е в приложение III на ЗБР.

Обитава стари широколистни, смесени и по-рядко иглолистни гори, богати на хралупести изсъхнали дървета. Среща се предимно в нископланинската зона, по-малоброен в равнините и във високопланинските райони.

Храни се с разнообразни животни, най-вече дребни горски гризачи и насекомоядни, но също различни птици, земноводни, безгръбначни, риба и раци

Широко разпространен вид на територията на ДЛС "Паламара". Установен в отделни: **2, 5, 8, 18, 100, 103**.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ

В отделите с установено гнездене на вида да не се извеждат сечи с интензивност над 25%. Да не се провеждат санитарни сечи в подотелите, в които е установен вида, освен в случаите на големи природни нарушения. Санитарните сечи лишават вида от дървета за гнездене и затова в гората трябва да се оставят определен брой съхнещи, хралупести дървета дори и извън картираните отделни! Около установени заети хралупи да не се провеждат сечи в радиус от 500 м. през гнездовия период /1.02.-31.07./ и 250 м. извън него.

Да не се допуска застрояване, изграждане на спортни съоръжения и фрагментиране на горските местообитания в тези отдели и в близост до тях.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Да се картират гнездовите находища вида и да се следи за тяхното ежегодно състояние. Видът е постоянен. Пее активно от януари до май и през есента- септември-октомври и в тези периоди и най-лесно да бъде регистриран.

11. Полубеловрата мухоловка (*Ficedula semitorquata*)

Много рядък вид пойна птица, гнезди у нас основно в Източна България. Световно застрашен вид. Включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС и в новата Червена книга на България. Гнезди главно в стари, хралупести широколистни гори, обикновено в долове със стара букова, дъбова или габърова гора. Гнезди в хралупи и полухралупи.

Установен в следните отдели: **19, 75.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ

В отделите, където е посочен вида да не се извеждат сечи с интензивност над 20% от насаждението, като при това се оставят всички дървета от възрастовите класове над 100 г.

Задължително се запазват всички стоящи и паднали мъртви дървета, дърветата с хралупи, както и дървета с видими признаци на заболяване и гнилото. Задължително части от насажденията се запазват като острови на старостта (без никакви лесовъдски мероприятия). В посочените отдели не се допуска провеждането на санитарни сечи и събиране на суха и паднала маса с изключение на големи природни нарушения (ветровали, снеголоми). Определен брой съхнещи, хралупести дървета дори се оставят и извън картираните отдели!

В посочените отдели да се отделят повече гори в фаза на старост.

Поставяне на изкуствени къщички за подпомагане на гнезденето само в горски участъци, където липсват хралупести дървета.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Допълнителни проучвания за прецизиране разпространението и числеността на вида в района. Картиране на наличните гнездови двойки.

12. Благороден елен (*Cervus elaphus*)

Среща се на територията на цялото лесничество. Предпочита по изредените широколистни и смесени гори с повече тревна растителност и подраст.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ

Да се контролира строго браконьерството в района. Да не се допуска завишено безпокойство.

Да се ограничат горскостопанските работи в периода 01-30.09, около сватбовищата на благородния елен.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ

Провеждане на ежегодно преброяване на елените в района и определяне на половото съотношение на животните.

ВКС 3. ГОРСКИ ТЕРИТОРИИ, ПРЕДСТАВЛЯВАЩИ РЕДКИ, ЗАСТРАШЕНИ ИЛИ ИЗЧЕЗВАЩИ ЕКОСИСТЕМИ, ИЛИ СЪДЪРЖАЩИ СЕ В ТАКИВА.

ГВКС представляват всички ЗГГФ, включени в списъка на *Приложение 4* към Националното ръководство. За ВКС се считат и гори, притежаващи характеристики, отличаващи ги като гори във фаза на старост (Old growth forests), които със своята възрастова структура и степен на естественост представляват местообитание на комплекс от видове от специфични екологични и таксономични групи. Тези гори включват наличие на:

1. Големи живи дървета с диаметри близки до максималните за съответния дървесен вид;
2. Дървета с изсъхнали, деформирани или счупени върхове и клони;
3. Дървета с масивни живи клони (често с диаметър по-голям от 25 см);
4. Дървета с белези от пожар или дървета с хралупи;
5. Големи мъртви дървета, които са все още на корен;
6. Паднали големи мъртви дървета, които са в различни фази на разлагане;
7. Неравномерна пространствена структура.

За определяне на горите, отговарящи на критериите на ВКС 3, са използвани данни от Горскостопанския план на ДЛС “Паламара”. Извършено е и теренно обследване на идентифицираните за тази консервационна стойност типове екосистеми. Съгласно списъка към *Приложение 4* на Националното ръководство за определяне на ГВКС, за територията на ДЛС “Паламара” са идентифицирани **1 тип** редки, застрашени или изчезващи екосистеми.

Границите на отделните гори, представляващи ВКС 3, не са отбелязани на терена тъй като в повечето случаи съвпадат с границите на насаждението.

G1.223 South-east European [*Fraxinus*] - [*Quercus*] - [*Alnus*] forests

Смесените низинни и крайречни гори и лонгози са част от интразоналната растителност, разпространена в долините на редица реки в България. Характерни особености са периодичните заливания, а в някои случаи и високата въздушна влажност. Почвата може да бъде добре изсушена между наводняванията или да остане мокра. В зависимост от водния режим, доминиращите дървесни видове са различни, но най-често принадлежат към родовете *Fraxinus*, *Ulmus* или *Quercus*. Обликът на храстовия етаж се дава от *Acer tataricum*, *Cornus sanguinea*, *Crataegus monogyna*, *Euonymus europaeus*, *Ligustrum vulgare* и *Prunus padus*. Характерно за тези гори е участието на увивни растения с вдървенели и тревисти стъбла - *Calystegia sepium*, *Clematis vitalba*, *Hedera helix*, *Humulus lupulus*, *Periploca greaca*, *Smilax excelsa*, *Tamus communis* и *Vitis sylvestris*. Тревната покривка е с непостоянен състав, зависещ от локални особености и динамични процеси. Задържането на много влага в почвата през голяма част от годината и силното засенчване, ограничават развитието на тревната покривка, в която участват и редица рудерали. Доминанти най-често са *Brachypodium sylvaticum*, *Galium aparine*, *Geum urbanum*, *Poa sylvicola* и др. Специфични видове в пролетния ефемероиден синузид са *Dactylis glomerata* subsp. *lobata*, *Fritillaria pontica*, *Leucojum aestivum*, *Primula vulgaris* subsp. *sibthorpii*, *Scilla bithynica*. В участъците с по-продължително заливане преобладават рудерални и хидрофитни видове. От рудералите по-чести са *Galium aparine*, *Parietaria erecta* (= *Parietaria officinalis*), *Rumex sanguineus*, *Stellaria media*, *Urtica dioica*. Там където водата се задържа по-продължително се формират групировки с преобладаване на хигрофити и хигромезофити - *Elymus repens*, *Iris pseudacorus*, *Lythrum salicaria*, *Mentha* spp., *Physalis alkekengi*, *Poa sylvicola*, *Potentilla reptans*, *Ranunculus repens*, *Symphytum officinale* и др.

Този тип гори са включени в Червена книга на България, том III: **Местообитания с категория „критично застрашено местообитание“**.

На територията на ДЛС „Паламара“ местообитанието е установено в отдел: **30с**.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ

За да бъдат запазени се препоръчва в тези гори да се преустанови всякаква стопанска дейност. Не се допуска трансформация на тези гори в интензивни култури. Необходимо е да се намери баланс между площите, заети от интензивни тополови култури и естествените крайречни екосистеми, доминирани от естествената крайречна растителност.

На местата където тези горски екосистеми са изчезнали или деградирали е необходимо да се приложат възстановителни мерки, които могат да включват възстановяване на нарушен хидрологичен режим, регулиране на инвазивните видове, подпомагане естественото възобновяване на местните видове (върби, каваца, елши) и изкуствено залесяване с местни видове.

При необходимост от прилагане на мероприятиято „почистване на речните корита“ да се дефинират конкретни параметри на намесата. Допустимо е да се премахват само дървета в рамките на речното легло, които при екстремни нива на водите има реална опасност да бъдат изкоренени или пречупени, както и част от сухите дървета. При това мероприятие все пак трябва да се осигури и запазването на ключови елементи на биоразнообразието – мъртва дървесина, дървета с храГорскостопанския плани и т.н.

Необходимо е да се предприемат мерки за подобряване охраната на горите и преустановяване на незаконните сечи на крайречни дървета.

Въвеждане на забрани за редуциране на площите на този тип местообитания с цел инфраструктурни и други проекти, увеличаване на земеделските земи и т.н.

Гори във фаза на старост (Old growth forests)

Гора във фаза на старост (Old growth forests) е горска територия, в която гората е достигнала значителна възраст, не е била обект на големи природни и антропогенни нарушения и са представени следните характеристики:

1. Големи живи дървета с диаметри близки до максималните за съответния дървесен вид;
2. Дървета с изсъхнали, деформирани или счупени върхове и клони;
3. Дървета с масивни живи клони (често с диаметър по-голям от 25 см);
4. Дървета с храГорскостопанския плани;
5. Големи мъртви дървета, които са все още на корен;
6. Паднали големи мъртви дървета, които са в различни фази на разлагане;
7. Неравномерна пространствена структура.

Горите във фаза на старост (ГФС), със своята специфична структура и функционалност, са местообитание на комплекс от видове от различни екологични и таксономични групи. Поради ограничените знания за тях все още не може да се определи колко от проучените видове са свързани единствено с тези гори, но определено може да се каже, че много видове намират в тях оптимални условия за съществуване. Нещо повече, при сравняване на ГФС и по-млади гори са отчетени съществени разлики във видовия състав и обилието, което е показател за уникалността на тези екосистеми.

Необходимо е на най-малко 2% от територията на горскостопанската единица да бъдат отделени насаждения за осигуряване на гори във фаза на старост. Особено подходящи за тази цел са естествени насаждения с възраст над 100 години, които не са били обект на стопанска дейност. Препоръчително е горите във фаза на старост да бъдат относително равномерно разпределени на територията, като площта на един комплекс от стари гори да бъде не по-малко от 40 ха. По възможност трябва да се осигури и свързаността на тези комплекси с коридори, които също са съставени от ГФС.

Приблизително 160 до 230 години са нужни за да се формира гора със характеристики на гора във фаза на старост. Трансформацията от зрели гори към гори във фаза на старост е постепенна и продължителността ѝ зависи много от дървесния състав (видовете достигат за различно време пределна физиологична възраст), условията на месторастене (периодът е по-кратък на добри месторастения, отколкото на бедни) и първоначалната структура на насажденията (при хомогенна структура е по-бавно в сравнение с хетерогенната).

За гори във фаза на старост за територията на ДЛС “Паламара” са отделени следните отдели и подотдели:

Гори във фаза на старост (Вековни гори)		Горски територии, оставени без каквито и да е планирани и провеждани дърводобивни мероприятия	
2% от общата площ на горските територии в стопанството		3% от общата площ на горските територии в стопанството	
Отдели и подотдели:	Площ ha	Отдели и подотдели:	Площ ha
54г	4,1	43д	2,8
55в,д	19,6	54в,е,ж,к	25,2
57г,е	13,4	66и	0,7
58в	18,1	67в,г	32,5
68а	14,4	68г	3,0
69а	3,6	70е	3,1
73в,е	41,9	72б	28,1
74а	15,4	76а,в,г	49,9
76б	21,5	79а	19,5
80б,в,г	47,7	81д	1,6
81б,г	16,3	86б	13,2
82а	14,4	289а,в	34,2
86в	15,1	291а	4,5
87з	32,0	292а,б	29,8
289г	12,7	294в	18,2
291в,г	25,5	297а,б	28,4
292в,г	17,0	296а,д	4,6
293а,б	29,4	298а,б,в,г	46,1
294а,ж	15,9	299а,б,в,г,д,е,и	61,3
295а,б,в,г,д,и,ж,з,к	60,5	300а,е,ж,з	28
296в	17,6	301а,г	13,1
302а,г	45,7	302а,г	45,4
325д	2,1	303а,в	38,6
328в	1,5	304а,в,г,е	16,1
329ж	2,1	305ж,е	32,5
330а,б,в,д,ж	41,2	325г,е	33,7
331г	6,5	326з,и,ж	20,5
333г	8,5	327и,ж,е	23,4
334б,в,г	41	328б,г,е	47,4
339е	6,7	329д,е	18,5
		330е	10,0
		331д,ж	19,8
		332а,д	38,8
		333д	11,2
		334а,д	10,2
		335а,б,г,д,е	41,5
		339и,л,н	40,2
		336в	10,1
Общо оставени гори във фаза на старост (ha)	611,4	Общо оставени други горски територии без ползване (ha)	905,7

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ

За да може да достигнат характеристиките на горите във фаза на старост определените насаждения трябва да се оставят на естествената им динамика. В тях се не се допуска лесовъдска намеса и извличане на дървесина, освен в случаите на големи природни нарушения (ветровали и каламитети на площи заемащи над 50% от горската територия).

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ НА ВКС 3

Мониторинга на тези ГВКС включва извършване на периодични наблюдения и анализ на състоянието на вида гора, чрез теренни наблюдения и разработване и прилагане на отделна програма за всеки вид гора.

- Програмата за мониторинг трябва да бъде разработена със стандартни оперативни процедури, които да включват ясни индикатори, подходящи за целите на стопанисване. Тя може да се провежда веднъж или повече годишно, ако е необходимо сезонно отчитане, т.е. ако в горскостопанската единица настъпват значими събития само през определени месеци.
- При теренната работа да се извършва наблюдение на показатели като жизненост на отделните дървета, структура на насаждението, здравословно състояние, наличие на дегенеративни процеси, честотата, размери и разположение на празните пространства, нивата на фрагментация, базовата територия, наличието на сукцесия и нейната посока и т.н. и/или интерпретация на дистанционно получени данни.
- Трябва да се установят заплахите за видовете гори с ВКС 3 и доколко сериозни са те, и да се определят мерките, които трябва да се вземат за намаляването им.
- За успешно прилагане на процедурите по мониторинг е необходимо обучение на персонала, участващ в горскостопанските мероприятия, което трябва да запознае всички с ограниченията предизвикани от наличието на ВКС и мерките за неговото опазване.
- При извършване на мониторинга може да се окаже, че плановете за управление не отразяват реалното състояние на горите, заплахите и тенденциите. В такъв случай трябва да се потърси съвет от специалисти, които да определят дали има пропуски в плановете и дали досегашния модел на стопанисване е критичен за опазването на вида екосистема. При установяване необходимост от промяна към по-строг режим на стопанисване, териториите с наличие на ВКС 3 могат да бъдат включени в План за действие за опазване на биоразнообразието в рамките на по-голям ландшафтен обект или могат да бъдат включени в защитени територии.

ВКС 4. ГОРСКИ ТЕРИТОРИИ, КОИТО ИЗПЪЛНЯВАТ ВАЖНИ ПРИРОДНИ ФУНКЦИИ В КРИТИЧНИ СИТУАЦИИ (НАПР. ЗАЩИТА НА ВОДОСБОРИ, КОНТРОЛ НА ЕРОЗИЯТА).

Тази ВКС се отнася до важните екологични функции на стопанисваната гора. Определени са следните компоненти:

- Гори представляващи единствени източници на питейна вода
- Гори от решаващо значение за водосбора
- Гори с решаващо противоерозионно значение
- Гори с пожарозащитни функции
- Гори с решаващо значение за земеделието и рибарството

На територията на ДЛС “Паламара” са представени типове ГВКС, свързани с екологичните функции на горските екосистеми. Определянето на тези консервационни стойности е извършено по данни от горскостопанския план и проведени интервюта с горските служители и местните заинтересовани страни. За всяка една от идентифицираните ВКС-та за територията на ДЛС “Паламара” са разписани конкретни мерки за стопанисване и мониторинг.

ВКС 4.1 ГОРИ – ЕДИНСТВЕНИ ИЗТОЧНИЦИ НА ПИТЕЙНА ВОДА

В България за ГВКС се считат всички ЗГГФ попадащи в рамките на санитарно-охранителните зони 1 и 2 на източници за питейно-битово водоснабдяване, определени по реда на Наредба 3 от 2000 г. За ВКС се считат също и ЗГГФ попадащи в близост до източници за питейно - битово водоснабдяване, но без определени официални СОЗ, когато те са територии, включващи реката и крайбрежните заливаеми ивици на разстояние от 3500 м над водовземането и 50 м под него с ширина не по-малка от 1500м от двете страни на реката.

За територията на ДЛС “Паламара” в тази консервационна стойност към момента на изследването не са определени горски територии, представляващи вододайни зони, обособени с цел снабдяване на населените места с вода за питейно - битови нужди.

При бъдещо определяне на горски територии като ВКС4.1, за управлението им да се спазват следните изисквания:

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ

1. До обособяване на санитарно-охранителни зони за източниците на питейна вода, съгласно Наредба 3 от 2000 г., се използват следните общи препоръки за лесовъдска намеса в посочените насаждения:

- Да се подпомага създаването и поддържането на смесени насаждения с неравномерна пространствена структура;
- Да се използват лесовъдски системи, осигуряващи постоянно покритие на горските територии във водосбора с гора;
- Пълнотата на насажденията във водосбора да не намалява под 0.5, но и да не е по-висока от 0.8, тъй като се увеличава процента на евапотранспирация;
- Забрана за използване на голи сечи;

- Зоните в непосредствена близост до водоизточниците изискват повече внимание при планиране и провеждане на дейностите, минимално нарушаване на земната повърхност при извоз на дървесина, дърводобив с много ниска интензивност или липса на такъв.

2. Трябва да се извършва обучение на персонала, който участва в горскостопанските мероприятия. Обучението трябва да запознае персонала с ограниченията предизвикани от наличието на ВКС и мерките за опазване на тези стойности.

3. След обособяване на санитарно-охранителни зони за източниците на питейна вода, съгласно Наредба 3 от 2000 г., горскостопанските мероприятия трябва да се съобразяват с посочените в нея режими на стопанисване и опазване.

4. В процеса на учредяване на СОЗ, стопаните трябва да търсят компенсиране на пропуснатите ползи или увеличени разходи при стопанисването на горите.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ НА ВКС 4.1

Горските стопани трябва да използват мониторинга на водите, извършван от компетентните органи – РИОСВ, басейновите дирекции или водностопанските фирми.

ВКС 4.2. ГОРИ С РЕШАВАЩО ЗНАЧЕНИЕ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА ВОДНИЯ ОТТОК ВЪВ ВОДОСБОРИТЕ

В България за ГВКС се приемат всички ЗГГФ, които представляват:

1. ЗГГФ попадащи във водосборите на поройни водни течения, чиято лесистост надхвърля 40%;
2. Съобщества на клек (*Pinus mugo*);
3. ЗГГФ представляващи горна граница на гората (ГГГ), определени по реда на ЗГ или попадащи в 200 метрова ивица под ГГГ;
4. Крайречни естествени гори от *Q. pedunculiflora*, *Q. robur*, *Fr. oxycarpa*, *Ulmus minor*, *U. laevis*, *Salix alba*, *Alnus glutinosa*, *Populus alba*, *P. nigra*, *Platanus orientalis*, попадащи в заливаемата тераса на речното течение;
5. Горите между дигата и десния бряг на р. Дунав, горите на островите и 200 метровата ивица от високия бряг на реката;
6. Гори в 100 метровата ивица на реките Марица, Тунджа, Места, Струма, Арда, Лом, Цибрица, Огоста, Скът, Искър, Янтра, Вит, Съзлийка, Стряма, Осъм, Русенски Лом, Камчия, Велека, Резовска (Българския бряг);
7. ЗГГФ попадащи в санитарно-охранителна зона 3 на язовирите чието основно предназначение е за питейни нужди, определени по реда на Наредба 3 от 2000 г.

Общата площ на водните ресурси в района на ДЛС “Паламара” (община Венец) е 0,91 кв. км. Като цяло речната мрежа на територията е рядка и слаборазвита. Има 13 общински язовира около селищата, които се ползват предимно за водопой на домашния добитък.

За територията на ДЛС “Паламара” са определени ГВКС, покриващи изискванията на т. 4, от определението, съгласно Националното ръководство за определяне на ГВКС.

Отдели, представляващи **ВКС 4.2.4** на територията на ДЛС “Паламара”: **30с**.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ НА ВКС 4.2

1. Планирането и стопанските дейности в териториите определени като ВКС 4.2 се съобразяват с поддържане и подобряване на водоохранните и водозадържащите им функции.

2. За насажденията с ВКС 4.2.4 са в сила всички мерки, които са посочени за съответните насаждения, посочени във ВКС 3 за типа Крайречни заливни гори, доминирани от бяла върба.

3. В насажденията, формиращи защитната ивица около водни обекти могат да се посочат следните общи препоръки за лесовъдска намеса:

- За намаляване повърхностния воден отток да се използват лесовъдски системи, осигуряващи постоянно покритие на горските територии във водосбора с гора;
- При нужда се провеждат залесителни мероприятия с подходящи местни видове за увеличаване лесистостта на водосбора;
- В насаждения с влошени структурни параметри и устойчивост да се планират и прилагат възстановителни мероприятия;
- Подпомага се създаването и поддържането на смесени насаждения с неравномерна пространствена структура;
- Пълнотата на насажденията във водосбора да не намалява под 0.5;
- Забрана за използване на голи сечи, освен в интензивните тополови култури, като след сечта е необходимо залесяване на площта в максимално кратки срокове;
- Да се осигури запазването на ключови елементи на биоразнообразието – мъртва дървесина, острови на старостта, дървета с хралупи, зони на спокойствие и т.н.
- Поради опасността от ерозия, трябва да се използват технологични схеми и техника, осигуряващи минимално нарушаване на земната повърхност при извоз на дървесина.
- След прекратяване на стопанските дейности се извършва рехабилитация на нарушените терени (напр. извозни горски пътища);

4. Препоръчва се провеждане на обучение на персонала, участващ в горскостопанските мероприятия, което трябва да го запознае с ограниченията, предизвикани от наличието на ВКС и мерките за неговото опазване.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ НА ВКС 4.2

В мониторинга на ВКС 4.2. се включват параметри като здравословно състояние на гората, наличие и интензивност на ерозионните процеси, промени в структурата и състава на насажденията, количество и структура на мъртвата дървесина. Като допълнение се организира мониторинг на параметри, характеризиращи водорегулационните функции на гората, като динамика на лесистостта, ерозионните процеси, степен на повреди по крайречната растителност и др.

За определяне на отклонения в функционалността на тези гори може да се използва мониторинга на водите, извършван от компетентните органи – РИОСВ, басейновите дирекции или водностопанските фирми.

ВКС 4.3 ГОРИ С РЕШАВАЩО ПРОТИВОЕРОЗИОННО ЗНАЧЕНИЕ

В България за ГВКС се приемат всички ГОРСКИ ТЕРИТОРИИ, представляващи:

1. ГОРСКИ ТЕРИТОРИИ с наклон над 30° (или по-малък, при разположение под обработваеми земи, поляни, голини, редици, които са с наклон над 10° и дължина по-голяма от 200 м) с площ над 1 ha и пълнота над 0,6;
2. Гори, създадени по технически проекти за борба с ерозията, корекционни, брегозащитни и колматажни горски пояси;
3. Гори, предпазващи населени места или комуникации, разположени на пътя на паднали до момента лавини по данни от Планинската спасителна служба, гори в

снегосборна област с наклон между 20°–50°, както и такива разположени под обезлесена снегосборна област с дължина над 200 м. и наклон над 20°.

В ДЛС “Паламара” не са установени горски територии покриващи определението за консервационна стойност **ВКС 4.3**.

ВКС 4.4. ГОРИ, КОИТО ПРЕДСТАВЛЯВАТ БАРИЕРА ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА ПОЖАРИ

За ГВКС се приемат всички широколистни гори разположени между иглолистни насаждения, между иглолистни насаждения и населени места, между иглолистни насаждения и земи с различно селскостопанско ползване, имащи ширина на насаждението минимум 100 м. и максимум 250 м. и състав включващ всички широколистни видове без бреза, акация и топови култивари.

За територията на ДЛС “Паламара” въз основа на геобазата данни и теренни проучвания са определени широколистни гори от видове, отговарящи на изискванията за големина на заеманите площи.

Подотделите, съответстващи на консервационна стойност **ВКС 4.4** са отдели: **41-л, 54-б, 90-б, в, д, е, л, 93-з, 98-а, б, к, р, 99-к**.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ НА ВКС 4.4

1. Да не се допуска фрагментация на тези гори. Насажденията с отворен склоп или гори в които е воден дърводобив с висока интензивност са по-предразположени към пожари, тъй като създават предпоставки за увеличаване на тревното и храстовото покритие.

2. В посочените насаждения да се запази и поддържа широколистния състав на гората. При стопанисването им да не се допуска понижаване на пълнотата под 0.7 върху цялата площ на ГВКС 4.4. При възобновителните сечи да се използват лесовъдски системи, които подпомагат създаването на групова/мозаечна структура.

3. При липса на насаждения с пожарозащитна функция, да се планира създаването на буферни зони от пожароустойчиви дървесни видове с подходящи схеми на залесяване около пожароопасните зони.

4. Да се разработят планове за борба с пожарите, които включват стандартни оперативни процедури за борба с пожарите и обучение на персонала, съгласно горското законодателство в страната.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ НА ВКС 4.4

При тази ВКС се извършва мониторинг за честотата и площното разпространение на запалванията и пожарите в горскостопанската единица.

ВКС 4.5. ГОРИ С РЕШАВАЩО ЗНАЧЕНИЕ ЗА СЪСТОЯНИЕТО НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ДЕЙНОСТИ (ЗЕМЕДЕЛИЕ, РИБНИ ЗАПАСИ) И ЗА ЗАЩИТАТА НА ИНФРАСТРУКТУРНИТЕ ОБЕКТИ

Всички гори с критично въздействие върху горските функции, от които зависят земеделието, състоянието на рибните запаси, защитата на инженерни съоръжения са ГВКС, когато представляват:

1. Ивично разположени гори, в съседство с обработваеми земи, създадени или функциониращи като полезащитни горски пояси, когато широчината на горската ивица не е по-голяма от 100 м;
2. Крайречни гори доминирани от различни представители на род *Salix* по брега на река Дунав и нейните острови, заливани при високи водни стоежи на реката, както и по бреговете на реките Марица, Тунджа, Места, Струма, Арда, Лом, Цибрица, Огоста, Скът, Искър, Янтра, Вит, Съзлийка, Стряма, Осъм, Русенски Лом, Камчия, Велека, Резовска (Българския бряг).
3. Гори създадени за защита на инженерни съоръжения.

За територията на ДЛС “Паламара” са идентифицирани гори, които отговарят на определението за **ВКС 4.5.3**, свързани със защита на инженерни съоръжения.

Отдели и подотдели, представляващи **ВКС 4.5.3** в стопанството: **78-5, з, к, л.**

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ НА ВКС 4.5

Препоръчва се в горите за защита на инженерни съоръжения отгледните сечи да се водят с умерена интензивност. Възобновителните мероприятия трябва да осигурят плавен преход между старото и новото поколение гора, при което да не се намаляват съществено защитните функции. Това изисква прилагане на сечи с дълъг възобновителен период.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ НА ВКС 4.5

След провеждане на лесовъдски мероприятия е необходимо да се следи за изменения във състоянието и изпълнението на функции на гората като защитен фактор.

ВКС 5. ГОРСКИ ТЕРИТОРИИ, С РЕШАВАЩО ЗНАЧЕНИЕ ЗА ОСИГУРЯВАНЕ ОСНОВНИТЕ НУЖДИ НА МЕСТНОТО НАСЕЛЕНИЕ (ПОМИНЪК, ПРЕПИТАНИЕ, БИТОВИ НУЖДИ, ЗДРАВЕ)

Тази ВКС се различава от биологичните и екологични стойности по участието на местните общности в ползването и управлението на гората. При определянето и трябва да се оцени потенциалната зависимост на местното население от ресурсите, които им дава гората.

Една гора може да има статут на гора с ВКС, ако местните общности получават от нея жизненоважни горива, храни, фураж, лекарства, или материали за строителството, без да имат леснодостъпни алтернативи за тяхното набавяне. В такива случаи високата консервационна стойност изрично се определя като една или повече от тези основни потребности. Ако хората от някоя общност получават приходите си единствено от дадена гора и нямат алтернативен източник на доходи, то тази гора има ВКС.

Съгласно националното ръководство за определяне на ГВКС, в България следните ресурси могат да характеризират ВКС 5, според нивото на зависимост на местното население от тях, наличието на лесно достъпни заместители и взаимодействието с други ВКС:

- Дърва за огрев и битови нужди
- Паша и фураж – сено и листна маса
- Гъби
- Други недървесни продукти – лечебни растения, горски плодове, охлюви, продукти от лов и други (недървесни горски продукти, с които може да се търгува, включително уловени животни, смоли, плодове, и т.н.)
- Водоснабдяване (вода за пиене и за всекидневни нужди – виж ВКС 4.1)

ДЛС “Паламара” обхваща горските територии попадащи в Община Венец и малки части от Общините Нови Пазар, Каолиново, Каспичан и Никола Козлево, като включва 24884 ха държавни горски територии. В основната територия - Община Венец, и съответно в обхвата на ДЛС “Паламара” попадат землищата на 13 населени места, като общият брой на жителите с постоянен адрес на територията по данни от последното преброяване 2012 година е 7071 души.

Територията на ДЛС “Паламара” обхваща цялата община Венец – тук се намират 13 селища, всичките села, включително и административният център с. Венец. Останалите селища са с. Борци, с. Боян, с. Буйновица, с. Габрица, с. Деница, с. Дренци, с. Изгрев, с. Капитан Петко, с. Осеновец, с. Страхилица, с. Черноглавци, с. Ясенково.

Община Венец се характеризира с преобладаващ селски начин на живот и специализация в развитието на селското стопанство. Общината попада в район със специфични проблеми, дефиниран като изостанал селски район. Има ниска степен на развитие на икономическата база и на поддържащата я техническа инфраструктура. Общината се отличава с ниска степен на квалификация на работната сила и свързаните с това остри социални последици – високо равнище на безработицата, ниски доходи на населението и обезлюдяване на населените места.

Демографските процеси в Община Венец, респективно на територията на ДЛС “Паламара” са с трайни неблагоприятни тенденции. Съществува тенденция към постоянно намаляване на населението на общината, като през последните няколко преброявания се отчита спад както в броя на населението, така и по отношение на неговата средна гъстота - в резултат на емиграциите и отрицателния естествен прираст. Към 2012 г. жителите на община Венец наброяват 7071 души. Броят на населението от 2004 г. - 7355 души намалява до 6845 души през 2010 г., което прави спад от 510 души за период от 6 г. или средно на година по 85 души. В последните години обаче, се забелязва лека тенденция на възстановяване и през

2012 г. броя на населението в общината достига 7071 души или прираст от 226 души. Населението на територията на общината, респективно в обхвата на ДЛС “Паламара” е съставено от представители на български, турски и ромски етноси. Според данни от проведеното преброяване на населението през 2011 година, 90% от хората в община Венец се самоопределят като част от турския етнос, 8% от ромския и 2% български.

По данни на Община Венец, в района се наблюдава негативна тенденция и прави впечатление малкият процент на хората завършили висше или полувисше образование – съответно 2.40% и 0.5% за сметка на големия процент на среднистите и тези, завършили основно образование – съответно 20.54% и 46.53%. Районът на община Венец се отличава с интензивна миграция, насочена предимно към големите икономически центрове на страната и чужбина. Трайна е тенденцията за напускане на общината от хора в трудоспособна възраст, които търсят препитание в чужбина и в по-големите градове на страната. Безработицата и непълната заетост отбелязват огромен скок в община Венец през последните години. Според данни, публикувани от преброяването на населението през 2011 г. икономически активното население на възраст между 15 – 64 г. в общината е 2 072 души (42 % от активното население). От тях 1 425 души са заетите и 647 души са безработни или заетите лица представляват 29 % от активно население на общината. Икономически неактивни са 2 839 души или общо активни и неактивни - 4911 души.

Всички населени места на територията на общината, респективно на територията на ДЛС “Паламара”, са водо- и електроснабдени.

Водопроводната мрежа в община Венец започва да се изгражда след 1927 година. Водопроводите са в експлоатационна възраст между 40 и 84 години. Общата дължина на довеждащите водопроводи в общината е 63 км, а на разпределителната мрежа – 85 км. Изградените водопроводи са главно от етернитови, манесманови, стоманени и поцинковани тръби. Водоснабдителното дружество разчита на водата от дълбоките тръбни кладенци. Населението на общината получава вода и от плитки подземни водоизточници, които са изградени в кватернерните отложения (шахови кладенци и каптажи) и се влияят от антропогенната дейност. Водата от дълбоките тръбни кладенци е със стабилни качествени показатели и не се влияе от атмосферните условия. Водата от плитките подпочвени води - до 10 м. от терена (шахови кладенци, дренажи и каптажи) се влияят от климатичните условия. Обикновено през пролетното пълноводие водите са с отклонение по показател мътност и нитрати. В община Венец няма изградена канализационна мрежа, което е основен проблем на ВиК системата. Формираните битови отпадъчни води се отвеждат в попивни ями.

Енергопреносната система в община Венец е в добро състояние и задоволява 100 % нуждите на местното население от електроенергия. През територията на общината преминават 5 електропровода и има 5 подстанции. Всички населени места в община Венец са електрифицирани. Дължината на ел. проводите на тази територия е 98 км по данни на „Енерго-Про Мрежи“ АД. Общият брой трафопостове в землището на общината е 44 – 24 500kVA.

На територията на община Венец няма изградена газопреносна мрежа.

Телекомуникационната мрежа в Община Венец обхваща всички 13 населени места. Информационните и комуникационните технологии (ИКТ) предлагат нови възможности за комуникация и са важен фактор за регионалната конкурентоспособност. На територията на общината са монтирани 6 базови станции на М-Тел, Глобул и Виваком, като е подсигурано 100 % покритие на мобилните оператори. Освен традиционната телефония се предлага и достъп до интернет. От услугите за достъп до интернет в общината се възползват около 50 % от семействата, пребиваващи на територията.

Транспортната инфраструктура на община Венец и на територията на ДЛС “Паламара” носи типичните белези на селските райони и общини. През общината преминава основен път Шумен – Силистра. Общата дължина на пътната мрежа в общината е 91,24 км, от които 19,46 км. са от първи клас и 14,6 км от трети клас. Общинските пътища са с дължина 57,18 км. През последните години са реконструирани 26 км четвъртокласни пътища

общинска собственост (през 2012 г.), също така е подобро и състоянието на главните улици в почти всички населени места на общината (през 2012 и 2013 г.). Реконструиран е и пътен участък Венец-Борци-Ясенково от третокласната пътна мрежа, с обща дължина от 11 км. На територията на общината и стопанството има осигурено транспортно обслужване на селищата по следните направления:

- Междуобщински автобусни линии: с. Ясенково – с. Венец – гр. Шумен – 6 курса на ден в двете посоки;
- Междуобщински преминаващи автобусни линии: гр. Шумен – с. Венец – гр. Каолиново – 2 курса на ден;
- Междубластни преминаващи автобусни линии: гр. Силистра – гр. Дулово – с. Венец – гр. Шумен – по 4 курса на ден в двете посоки.

Районът на стопанството е обхванат от сравнително добре развита шосейна мрежа, която свързва всички населени места и гъсто развита пътна мрежа в горския фонд, като не съществуват недостъпни места за усвояване на лесосечния фонд, провеждане на ловните и залесителните мероприятия и охраната на горските територии. Единствен недостатък имат черните пътища, които в дъждовно време стават трудно проходимы, поради механичния състав на почвата.

През 2011 г. на територията на община Венец са икономически активни 107 предприятия. В тях са наети 223 лица, като основният дял от наетите се пада на сектор „Селско, горско и рибно стопанство”, където 111 души са икономически активните, или това прави близо 50 % от наетите лица. По брой на заети лица, водещи за Общината са: Районна потребителска кооперация „Сила” и ТП ДЛС „Паламара”. Следващият сектор, който представлява голяма група икономически активни лица е „Търговия, ремонт на автомобили и мотоциклети” с 44 лица или близо 20% от наетите, следван от „Преработваща промишленост” – 25 души, „Транспорт, складиране и пощи” – 13 души и „Хотелиерство и ресторантьорство” – 10 души. За сравнение, през 2010 г. икономически активни предприятия са 113 на брой и наети лица 250 души или предприятията са намалели с 5 бр. и пазара на труда е изгубил 27 трудоспособни лица. В община Венец функционират единствено микропредприятия до 9 заети - 107 броя. Общите приходи за 2011 година възлизат на 14059000 лв. Сектор „Селско, горско и рибно стопанство”, където са заети най-много лица, допринася и с най-голям дял в производството, като той възлиза на близо 70% от общата произведена продукция. Селското стопанство и животновъдството са структуро-определящи отрасли, осигуряващи най-големия дял от заетостта. На второ място е горското стопанство, осигуряващо поминък на заетите в дърводобивните фирми и работещите в ДЛС „Паламара”.

Територията на Община Венец и ДЛС „Паламара” се отличава с висок дял на земеделските територии (над 63%), като делът на населените места и урбанизираните територии е по-нисък от средния дял за страната. Лесистостта или делът на горските територии е по-нисък от средното за страната – около 28%. Това показва сравнително ниска фрагментация на територията, както и високото значение земеделието и горските ресурси за развитието на района.

Наред с делът на горския сектор в разпределението на трудовата заетост в региона, горските ресурси са от голямо значение за общината и местното население. Горите, заедно със земеделските земи, представляват основните ресурси в общината, от една страна, а от друга - дървесината е от основно значение за осигуряване отоплението и битовите нужди на местното население на територията на общината.

Икономическото значение на горите на територията на ДЛС „Паламара” е като източник на дървесина за индустриална преработка, както и в голяма степен като източник на дърва за огрев. ДЛС „Паламара” добива годишно около 16000 м³ дървесина, като значителната част от тях се предоставят за нуждите на местното население от дърва за огрев.

Всички домакинства от местното население в общината използват дърва за отопление и/или готвене. Основен източник за снабдяване на населението с дърва за отопление и битови нужди са държавните гори, тъй като те заемат над 90% от всички горски територии в

общината. Цената на дървата за населението предлагана от ДЛС “Паламара” е преференциална, по-ниска от пазарните цени на дървесината за промишлеността. В кметствата се изготвят списъци на домакинствата за социално подпомагане, както и списъци за нуждите от дърва за огрев и строителен материал на всички домакинства, които се съгласуват и предоставят за изпълнение на ДЛС “Паламара”. От страна на местното население няма оплаквания по отношение на предоставяните количества на дърва за огрев и цената на дървения материал.

Местното население не е ограничено и отделно от ползването на дърва за огрев, свободно ползва и различни видове недървесни горски продукти (НДГП) за собствени нужди или за допълнителни доходи. В горските територии в обхвата на ДЛС “Паламара” събирането и изкупуването на НДГП не представлява основен поминък за местното население или за бизнеса на територията на стопанството.

Макар и район с развито животновъдство, данните за ползванията на пашата като ресурс показват не висок интерес от страна на населението в общината при достатъчно предлагане на терени за това съгласно Горскостопанския план на стопанството. Издаването на разрешителните за паша става съгласно съгласуван с кметствата годишен План за паша. Той се изготвя на база получения брой животни, които местното население заявява, че желае да пашува в горски територии на ДЛС “Паламара”. Съгласно данните на общината към 2007 година, броят на отглежданите глави добитък на територията на общината са както следва: овце 5100 бр, крави и телета 2500 бр, свине 47 бр, кози 2720 бр, пчелни семейства 1370 бр.

От гледна точка на ловните дейности, те се извършват съгласно одобрен Ловоустройствен план/проект. Районът предлага отлични условия за развитие на ловното стопанство, съществува богата и разнообразна естествена хранителна база. Разчлеността на горските масиви позволяват дивеча да се възползва от културите създадени в селскостопанския фонд и изградената фуражна база, равномерно разпръсната по цялата площ, състояща се от дивичови ниви, дивечови ливади, ловни просеки осигуряваща паша и добив на фуражи. Наличието на подраст и подлес в насажденията и младите култури осигурява естествени укрития. Високият процент на склонове с южно изложение осигурява удобни места за зимуване на дивеча в местообитанията. За да се избегнат частично неблагоприятните за спокойствието на дивеча елементи, като човешката дейност в селското стопанство и горското стопанство са създадени заградени площи със стабилна ограда на площ 1227 ха за благороден елен, 178,3 ха за дива свиня и 201,8 ха за муфлон.

Добрата инфраструктура, развитите земеделие и търговия в района, не могат да се смятат за пример за зависимост на населението от дадени горски територии и безалтернативност в приходите на домакинствата на територията на ДЛС “Паламара”. В същото време, проведените консултации с кметствата на селищата в района на стопанството показват, че основната сфера на осигуряване заетост за местното население, освен земеделието е горското стопанство и най-вече администрацията на ДЛС “Паламара”.

ВКС 5 не е явно проявена на територията на ДЛС “Паламара”, съгласно изискванията на *Националното ръководство за определяне, управление и мониторинг на гори с висока консервационна стойност*, но високото социално значение и ключово място на горските ресурси в района на Община Венец и съседната Община Никола Козлево, както и големия дял на сектор горско стопанство за осигуряване на заетост на населението, не може да се пренебрегва при дейностите по управлението на горите. Не трябва да се допуска преексплоатация на ресурсите, което в бъдеще би могло да доведе до сериозни социални конфликти. Проблеми биха възникнали също, ако в следствие неправилна търговска политика се намалят количествата дърва за огрев и дървен материал, отделяни за задоволяване на нуждите на местното население. Проблем би възникнал и в случай на повишаване на цената на дървата за огрев и дървения материал в резултат на необходимост от доставянето му от други региони. Лошото социално-икономическо положение на населението не би позволило на местните хора да заплащат по-висока цена.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ И МОНИТОРИНГ НА РЕСУРСИТЕ, СВЪРЗАНИ С ВКС 5

Като общи препоръки за управлението на горите в ДЛС «Черни Лом» с цел съхраняване на социалната им значимост може да се каже:

- ДЛС трябва да предвижда възможности за задоволяване на нуждите на местното население с дърва, които средно за страната са определени на около 8 м³ дърва на домакинство за отоплителен сезон;
- Да продължат да се ползват и да се развиват възможностите за допълнителни приходи от събиране на такси по съответните тарифи за ползване на недървесни горски продукти и извършване на туристически дейности в горските територии, като това се планира въз основа на програма за ползване базирана на инвентаризация на всички горски ресурси и норми за устойчивото им ползване и възпроизводство;
- Преференциално да се наемат на работа и да се възлагат дейности на местни жители и местни фирми, с цел подобряване на заетостта в района и подобряване доходите на местното население в общините на територията на стопанството;
- Да не се извършват залесявания с не-типични и не-местни видове;
- Мероприятията да се планират и обхващат цялата територия на горскостопанските единици;
- Да се актуализира Горскостопанският план на стопанството, отчитайки действителното състояние на насажденията, както и да не се превишават по обем и интензивност ползванията определени в същия Горскостопански план.

ВКС 6. ГОРСКИ ТЕРИТОРИИ, С РЕШАВАЩО ЗНАЧЕНИЕ ЗА СЪХРАНЯВАНЕ КУЛТУРНИ ЦЕННОСТИ И ТРАДИЦИИ, РЕЛИГИОЗНА И ЕТНИЧЕСКА ИДЕНТИЧНОСТ

Една гора може да се обяви за ГВКС, ако притежава или осигурява стойности, без които местната общност би претърпяла драстична промяна в културата, или за които общността няма алтернатива. Съгласно нормативната уредба в страната около 40 000 обекта на културно-историческото наследство в България имат статут на паметник на културата. Част от тях попадат в гори или са тясно свързани с горски територии.

Такива ГВКС в България, съдържащи ВКС 6, са всички:

1. Гори и земи от горския фонд попадащи в 500 м ивица около манастирите;
2. Гори или земи от горския фонд попадащи в 100 м ивица около параклиси, оброчища, аязма, текета, определени по приложения списък в *Приложение 6* и при консултации с местните хора;
3. Гори или земи от горския фонд попадащи в границите на паметниците на културата или в техните охранителни зони, определени по реда на Закона за Паметниците на Културата (ЗПК);
4. Гори или земи от горския фонд попадащи в ивица от 100 м около територии, традиционно свързани с провеждането в тях на събори, надпявания и други мероприятия, носещи стойност за съхраняване на културното наследство и националните традиции посочени в приложения списък по *Приложение 6*.

През периода на изследването, до началото на 20014 година, на територията на ДЛС “Паламара” не са установени горски територии, отговарящи на изискванията в определението по ВКС 6 към националното ръководство за определяне на ГВКС.

При определяне на такава категория гори в бъдеще, трябва да се спазват следните изисквания при стопанишването им:

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА СТОПАНИСВАНЕ НА ВКС 6

Да не се планират и провеждат мероприятия, които водят до промяна на ландшафта, облика на местностите и понижаване стойностите на гората като ВКС 6 (напр. голи сечи, реконструкции, краткосрочно-постепенни сечи, възобновителни сечи с голяма интензивност).

Особено внимание трябва да се обърне на запазване и по възможност подобряване на естетическите и защитни функции на гората (запазване на мъртви стоящи и лежащи дървета, живи единични и групи дървета с интересни екстериорни качества, дървета с хралупи, стари дървета).

През туристическите сезони и периодите на провеждане на традиционните събори, панаири или културни, исторически, религиозни мероприятия на местното население, в отделите на провеждането им да не се извършват дърводобивни, извозни и други горскостопански дейности, нарушаващи духа и спокойното протичане на мероприятията.

ПРЕПОРЪКИ И УКАЗАНИЯ ЗА МОНИТОРИНГ НА ВКС 6

През 5 години да се извършва консултация с местната власт, населението, религиозните общности, културните и туристически организации за проверка дали

определените ГВКС запазват значимостта си съгласно определението за ВКС 6, както и за поява и описване на нови ГВКС на територията на ДЛС “Паламара”.

Ежегодно да се извършва контрол по дейностите предвидени в Горскостопанския план и съобразени с препоръките и указанията за стопанисване на определените ВКС 6.

Мониторингът да се провежда чрез документална проверка и снимков материал.